

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie K. B. skazanego z art. 218 § 3 k.k.
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 20 maja 2025 r.
kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę od wyroku Sądu
Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 lipca 2024 r., sygn. IV Ka 507/24 uchylającego
wyrok Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 12 lutego
2024 r., sygn. III K 1236/22 w zakresie uniewinnienia oskarżonego od zarzutu
popęłnienia dwóch przestępstw z art. 218 § 3 k.k. i zmieniającego wyrok tego Sądu
w zakresie kolejnego skazania z art. 218 § 3 k.k. przez podwyższenia wymiaru kary
grzywny, z utrzymaniem w mocy tego wyroku w zakresie części skazującej,
**na podstawie art. 519 k.p.k., art. 531 § 1 k.p.k., art. 530 § 2 k.p.k. art. 429 § 1
k.p.k.**

p o s t a n o w i ł:

pozostawić bez rozpoznania przyjętą kasację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 12 lutego 2024 r., sygn. III K 1236/22 K. B. został uniewinniony od popełnienia dwóch czynów kwalifikowanych z art. 218 § 3 k.k. polegających na tym, że jako Prezes zarządu B. Spółka z o.o., wykonując czynności z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, będąc zobowiązanym na mocy orzeczeń sądowych do wypłaty A. S. i C. C. wynagrodzeń za pracę, obowiązków tych nie wykonał.

Tymże samym wyrokiem (pkt 2) oskarżony został uznany za winnego tego, że jako właściciel PPHU Q. wykonując czynności z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, będąc zobowiązanym orzeczeniem sądowym do wypłaty A. O. wynagrodzenia za pracę oraz do wydania świadectwa pracy, obowiązków tych nie wykonał, za co został skazany na karę 100 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na 40 zł.

Wyrok ten był skarżony apelacjami obrońcy oskarżonego, prokuratora i oskarżycielek posiłkowych.

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 31 lipca 2024 r., sygn. IV Ka 507/24 uchylił zaskarżony wyrok w części uniewinniającej oskarżonego od popełnienia dwóch czynów kwalifikowanych z art. 218 § 3 k.k., zmienił ten wyrok w pkt 2 przez podwyższenia wymiaru kary grzywny, utrzymując go w mocy w zakresie części skazującej.

Kasację od tego wyroku, w zakresie całego rozstrzygnięcia, wniósł obrońca K. B. zarzucając rażące naruszenia prawa materialnego art. 202 § 4 k.sh. i art. 210 § 2 k.s.h mające wpływ na treść wyroku.

W uzasadnieniu zarzutu odniósł się wyłącznie do nietrafnego poglądu sądu odwoławczego w zakresie konieczności dalszego dowodowego wyjaśnienia kwestii pełnienia przez oskarżonego funkcji Prezesa zarządu, kwestionując w świetle przytoczonej argumentacji z uwzględnieniem przepisów prawa spółek handlowych, uchylenie rozstrzygnięcia uniewinniającego go od popełnienia czynów z art. 218 § 3 k.k. Kasacja została przyjęta do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 519 k.p.k. kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie oraz od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego. Wymóg aby wyrok ten kończył postępowanie jednoznacznie wskazuje, że musi być spełniony warunek prawomocności materialnej, a więc rozstrzygnięcie w sposób ostateczny o przedmiocie danego

postępowania karnego. Orzeczenie sądu odwoławczego musi zatem mieć status prawomocności oraz definitywności co do przedmiotu procesu, aby mogło być zaskarżone kasacją. Tego statusu wyrok sądu odwoławczego w tej sprawie, w zakresie uchylenie rozstrzygnięcia o uniewinnieniu, nie ma. Zatem w tym zakresie kasacja była niedopuszczalna z mocy ustawy. Mając na uwadze zaskarżenie wyroku sądu odwoławczego w całości, a więc również w zakresie rozstrzygnięcia zmieniającego wymiar kary grzywny przez jego podwyższenie, z utrzymaniem jednak w mocy rozstrzygnięcia skazującego oskarżonego z art. 218 § 3 k., podnieść należało, że zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Zatem we wskazanych okolicznościach, kasacja *in genere* okazała się niedopuszczalna, co uzasadniało, wobec jej niezasadnego przyjęcia, pozostawienie jej bez rozpoznania.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[JJ.]

[r.g.]